

Р Е Ш Е Н И Е

№ 123

гр.Перник, 11.07.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на пети юли през две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

при секретаря И.И.***, като разглежда докладваното от съдията административно дело № 180/2011г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 107, ал. 2 от Закона за автомобилните превози, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Красимир Иванов управител на "Транс Експрес Груп"ЕООД, със седалище и адрес на управление на дейността гр. София, ул. "Пушкин" № 38 против заповед № РД-14-21-359 от 07.03.2011г. на началник Областен отдел "КД-ДАИ", гр. Перник.

Със заповедта е наложена принудителна административна мярка изразяваща се във временно спиране от движение на автобус марка "Фолксваген Крафтер", с рег. № В 9141КТ собственост на "Порше лизинг БГ", чрез сваляне на предна табела с регистрационния номер и отнемането и заедно с документа удостоверяващ регистрацията на превозното средство, както и документите свързани с извършвания превоз. Жалбоподателят излага две групи съображения, които водят до отмяна на оспорваната заповед. Иска прогласяване нищожност на заповедта и алтернативно прави искане за отмяната ѝ като незаконосъобразна. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата не се явява в съдебно заседание. Изразява становище, че оспорваната заповед е издадена в съответствие с материалните и процесуални правила, поради което моли да бъде потвърдена.

Заинтересованата страна "Порше лизинг БГ"ЕООД не взима становище по жалбата.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На 07.03.2011г. служители на областен отдел на КД-ДАИ, гр. Перник при извършване на проверка за спазване на разпоредбите по Закона за автомобилните превози, Закона за движение по пътищата и издадените въз основа на тях подзаконови нормативни

актове са установили, че водача на автобус марка "Фолксваген Крафтер", с рег. № В 9141КТ извършва обществен превоз на пътници по автобусна линия Перник-София под формата на случаен превоз. В момента на проверката превозното средство е управлявано от водача Н.К. и в автобуса е имало десет пътника. На водача е съставен акт за установяване на административно нарушение № 115777 от 07.03.2011г. за така описаното нарушение, което е квалифицирано като такова по чл. 96а, ал. 3, пр. 1-во от ЗАВП. Въз основа на АУАН е издадена и оспорваната в настоящето производство заповед.

С оспорваната заповед административния орган е приел, че Н.К.*** извършва обществен превоз на пътници с автобус, собственост на "Порше лизинг БГ"ЕООД по автобусна линия Перник-София под формата на случаен превоз, като превозва десет пътника. Приел е, че е налице правно основание за налагане на принудителна административна мярка по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "б" от ЗАВП, според който състав органите на автомобилната администрация, за преустановяване на административни нарушения могат временно да спират от движение МПС, с което се извършва обществен превоз на пътници под формата на случаен превоз до заплащане на парична гаранция или до заплащане на наложената с наказателно постановление глоба за извършеното нарушение. С оглед на това е разпоредено временно спиране от движение на МПС, свалянето на преден регистрационен номер, отнемане на документ за регистрация и на документите за извършвания превоз. Определена е парична гаранция в размер на 500лева и е разпоредено автомобила да домува на платен паркинг в гр. Перник. Заповед № РД-14-21-359 от 07.03.2011г. на началник областен отдел КД-ДАИ е връчена на Н.К., водач на автобуса. Още същия ден-07.03.2011г. гаранцията е внесена от наредител "Транс експрес груп"ЕООД по посочена от административния орган банкова сметка *** и регистрационната табела на превозното средство.

Така описаната фактическа обстановка се възприема от приетата и приложена административна преписка, както и от събраните в хода на съдебното производство доказателства.

Съдът приема, че жалбата на "Транс експрес груп"ЕООД е процесуално допустима. От административната преписка е видно, а и не се оспорва от административния орган обстоятелството, че заповедта не е връчвана нито на настоящия жалбоподател, нито на заинтересованата страна собственик на МПС-то, нито пък тези страни са уведомени по някакъв начин за започналото административно производство по налагане на принудителни административни мерки. Заповед № РД-14-21-359 от 07.03.2011г. на началник областен отдел КД-ДАИ е оспорена в срок по административен ред пред Изпълнителния директор на "Автомобилна администрация" гр. София от "Транс експрес груп"ЕООД. По делото е приложено писмо изх. № 14-00-21-1406/2 от 06.04.2011г. на изпълнителния директор на изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", от което е видно, че жалбите срещу оспорваната заповед са отхвърлени като

неоснователни. По преписката липсват доказателства, кога, как и по какъв начин са уведомени заинтересованите лица за постановеното решение по чл. 98 от АПК на по-горестоящия административен орган, но с оглед обстоятелството, че настоящия жалбоподател е депозирал жалбата си до административния орган на 15.04.2011г. - в 14 дневния срок по чл. 149 от узнаване на решението на по-горестоящия орган и с оглед претенцията за нищожност на акта, то съдът я приема за процесуално допустима.

След като по административен ред жалбата е отхвърлена, на оспорване пред съда, съгласно чл. 98, ал. 2 и чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК подлежи първоначалният административен акт, а именно заповедта на началник ОО "КД-ДАИ", гр. Перник.

Съдът приема, че жалбоподателят "Транс експрес груп" ЕООД има правен интерес да оспорва заповедта. Той черпи права от договор за финансов лизинг № 02108 от 23.11.2007г., по който е страна и има задължения по съхраняването и стопанисването на спряното от движение моторно превозно средство и е в облигационни отношения със собственика на вещта.

По основателността на жалбата: разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган. Приложена е заповед № РД-01-736 от 19.12.2009г. на изпълнителния директор на "Автомобилна администрация", с която са упълномощени началниците на областни отдели при "КД на ДАИ" да налагат принудителни административни мерки по чл. 106 и чл. 106а от ЗАВП. Заповедта е издадена в законоустановената писмена форма. Същата съдържа мотиви, както фактически, така и правни основания за постановяването на акта. С оглед на това се налага убеждението, че административният орган е изследвал всички обстоятелства, относими към административното правоотношение, и е приел, че са налице предпоставките визириани в ЗАВП за налагане на принудителна мярка.

По делото жалбоподателят твърди и представя доказателства, че е страна по договор за осъществяване на специализиран превоз. Договора е сключен на 21.03.2009г. между жалбоподателя и кмет на кметство с. Черна гора, общ. Перник. Към преписката е приложен и пътен лист на процесното МПС за 07.03.2011г., в който е отразено, че автомобила е осъществявал обществен превоз по предварително обявено маршрутно разписание. Видно от пътния лист е, че водача е изпълнявал транспортни курсове по маршрут Калкас-София. Не са ангажирани доказателства, че е осъществяван превоз по маршрут с. Черна гора до гр. София, какъвто е предмета на договора за специализиран превоз. С оглед на това оплакванията развити в жалбата касателно извършването на специализиран превоз се явяват неоснователни. Не са ангажирани други доказателства посочени в наредба № 33 от 3.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България описани в чл. 61 и следващите от наредбата, необходими за извършването

на специализирания превоз както пред административния орган, така и пред настоящия състав.

Съдът приема за безспорно, че на 11.03.2011г. е извършван обществен превоз на пътници под формата на случаен превоз по автобусна линия. Случайни автобусни превози по смисъла на пар. 1, т. 24 от ДР на ЗАВП са превозите на предварително определена група пътници без промяна в състава на групата от началния до крайния пункт по предварително заявени условия. От констатациите отразени в АУАН и от пътния лист безспорно се установява, че е извършван обществен превоз на пътници по автобусна линия София-Перник под формата на случаен превоз. Пред настоящия състав не са представени доказателства, че на 07.03.2011г. е извършван друг вид превоз, поради което изводите направени от административния орган, че е налице извършване на случаен превоз се възприемат от съда.

За предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Законът за автомобилните превози дава възможност на административния орган да наложи принудителна административна мярка-"временно спиране от движение" на МПС, което извършва обществен превоз на пътници по автобусни линии под формата на случаен превоз, съгласно чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "б" от ЗАВП. Налагането на принудителните административни мерки съгласно чл. 106а, ал. 2 се осъществява от органите по контрол, чрез сваляне на предната табела с регистрационен номер и отнемането ѝ заедно с документа, удостоверяващ регистрацията на превозното средство. Основателни са възраженията на жалбоподателя, че е недопустимо в хипотезата на чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "б" да се отнемат документите свързани с извършвания превоз. Тези документи се отнемат само в случаите по ал. 1, т. 3, букви "а" и "г" на чл. 106а от ЗАВП. С оспорваната заповед на практика не са отнети тези документи, поради причината, че такива не са представени и поради тази причина е образувано административното производство. Намирам, че тази неточност по-никакъв начин не опорочава оспорваната заповед и не води до незаконосъобразност на същата.

Акта за установяване на административно нарушение и оспорваната заповед са издадени на 07.03.2011г.. На същата дата е внесена и определената от административния орган гаранция. Реално автобуса не е бил спиран от движение, с оглед, на което не са били и причинени реални вреди. Съгласно чл. 106а, ал. 5, т. 3 от ЗАВП платената гаранция може да се възстанови едва след отмяна на наказателното постановление, като изрично е предвиден редът. При този изход на спора и при липса на доказателства за издаване, респективно отмяна на наказателното постановление, искането за възстановяване на определената и внесена гаранция се явява процесуално недопустимо.

Предвид изложените съображения, обжалваната заповед е валиден административен акт, постановен от компетентен орган, при спазване на материалния закон и в съответствие с целта му, с оглед на което подадената жалба се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на "Транс Експрес Груп"ЕООД, със седалище и адрес на управление на дейността гр. София, ул. "Пушкин" № 38, представлявано от К.И.*** против заповед № РД-14-21-359 от 07.03.2011г. на началник Областен отдел "КД-ДАИ", гр. Перник.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните.

Съдия: /п/